

El blog de la Mercè i en Rai

Advertiment

Més que no pas un blog, això és un atapeït i desendreçat taller virtual d'uns petits artesans on s'amunteguen peces, algunes força acabades, altres a mig fer. Algunes d'antigues, altres de recents. Aquí el temps no compta, no hi ha actualitat, és un espai intemporal. I totes les peces es poden anar polint, retocant. Trieu i remeneu, i si alguna cosa us interessa o agrada, copieu-la i emporteu-vos-la...

Comptador

Recomanacions de cinema

- La fille inconnue
- Manchester by the Sea
- Silence

dijous, 11 de juny de 2015

Lideratge espiritual

1. Espiritualitat i lideratge

Hi pot haver lideratge, i també bon lideratge, sense espiritualitat. Hi pot haver valors, i valors valuosos, sense espiritualitat. No cal l'espiritualitat per defensar la llibertat o la justícia. Cal evitar la temptació de pensar que per a ser bon líder cal ser espiritual.

Twitter

Segueix a
@Raimon_Ribera

Subscriu-te a

↳ Entrades
↳ Comentaris

Follow by Email

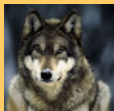

Cercar en aquest blog

 Cerca

Entrades populars

Poemes per Catalunya
INICI DE CÀNTIC EN EL
TEMPLE Ara digueu: "La
ginesta floreix, arreu als
camps hi ha vermell de
roselles. Amb nova falç
comencem a ...

El llop
Els anys 1902-1903,
Hermann Hesse (1877-
1962) va escriure aquest
conte, "El llop". L'any

2. La vivència paradoxal del líder amb dimensió espiritual

Per a la persona espiritual que exerceix el lideratge, hi ha una certa vivència paradoxal. D'una banda, per a ell sí que hi ha una connexió entre els grans valors i la divinitat, i per tant el bon lideratge li queda vinculat a l'espiritualitat. Lidera per servir als valors, per a defensar uns valors, per atacar uns contravalors; el lideratge es posiciona, és beligerant, combatiu. Però per l'altra sap que els valors són "terrenals", pertanyen al món de la dualitat (bo-dolent, bonic-lleig, just-injust, pacífic-violent...) mentre que la divinitat està més enllà de la dualitat, de les oposicions, no s'hi identifica i les depassa (*a-dvaita*). Amb la qual cosa l'espiritualitat li "desfigura", li fa més difós, el lideratge.

3. El lideratge espiritual

Què seria el lideratge espiritual? Seria aquella dinàmica a través de la qual una persona fa possible que unes altres accedeixin a l'àmbit espiritual. Seria el lideratge que pretén portar, obrir a les persones al món de l'esperit, de la divinitat.

Es pot accedir a l'àmbit espiritual sense passar per una dinàmica de lideratge espiritual? Jo més aviat crec que no. El líder espiritual, és necessari, imprescindible? Jo més aviat crec que sí. Però l'opinió contemporània sembla ser cada cop més que la persona pot accedir a l'àmbit de la divinitat (o fins i tot li és més fàcil accedir-hi) sense necessitat d'un lideratge, o guiatge, o exemplaritat, o referència espiritual. Fins i tot es considera que el lideratge espiritual pot generar dependència fer-nos menors d'edat

1997 el varem traduir, i com que no t...

Imatges de Nadal

Giotto 1306 Una petita col·lecció de quadres sobre el tema del naixement de Jesús.

<http://picasaweb.google.es/Merce.i.Rai/Nadal...>

Miró: Constel·lacions

01 Miró 1940 21 gener Le lever du soleil 02 Miró 1940 31 gener L'échelle de l'évasion 03 Miró 1940 12 febrer Perso...

Sant Pau sobre l'amor

Fra Angelico 1455 De la primera carta de Sant Pau als Corintis, capítol 13: "Si jo parlés els llenguatges dels homes i del...

ÍNDEX TEMÀTIC

Anunciació (14)

Apunts Rai (372)

Audiovisuals (11)

Bernanos (7)

Brel (7)

Campbell (6)

Catalunya (49)

Cites (624)

Cosmos (20)

Cristianisme (65)

Cultura (11)

D'Ors (22)

Déu (43)

Diversos (101)

dependència, per nos menors a cadu.

Jesús, Buddha, Moisès o Muhammad ens són presentats alhora com a excepcions a la dinàmica del lideratge espiritual (com a "revelacions", com a capaços d'establir una relació directa amb la divinitat, sense intermediació, cosa excepcional i digna de reconeixement i admiració) i com a líders arquetípics, com a generadors de dinàmiques de lideratge espiritual (d'aquí la seva capacitat fundacional de tradicions religioses), com a models de lideratge.

4. El lideratge i la Trinitat

Entenem el lideratge com una interrelació continuada entre una persona (el líder) i un grup (els seguidors) mitjançant una visió. Aquesta visió és proposada i formulada pel líder i qualificada per la mateixa identitat del líder (que l'avalua amb la seva mateixa persona des de l'autenticitat i a través del carisma), i és assumida lliurement pels seguidors (que veuen en ella una oportunitat positiva per a les seves vides). I tot això amb un objectiu operatiu, pragmàtic, no pel simple goig de la interrelació. En el cas del lideratge espiritual, aquest objectiu operatiu serà l'accés a l'àmbit espiritual, el fer-ne experiència, que comporta a la pràctica una transformació de les vides dels implicats.

Aquest enfocament trinitari del lideratge pot ser llavors més o menys fàcilment articulable amb l'anomenat "misteri de la Santíssima Trinitat". La Santíssima Trinitat seria una expressió simbòlica del procés de lideratge espiritual. El Pare ocuparia el lloc de la visió, el Fill seria el líder i l'Esperit Sant seria la força que impulsa els seguidors -en aquest cas anomenats deixebles- a relacionar-se amb el Pare i el Fill, a assolir el Pare a través del Fill.

Escrits de la Merce (2)
Escrits Rai (141)
Espiritualitat (72)
Espriu (9)
Excursions (6)
Fotografies de la Mercè (294)
Gentileschi (2)
Gilkey (23)
Hammershoi (8)
Hesse (4)
Humanitats (20)
Islam (12)
Ixtlan (25)
Jesús (3)
Joyce (37)
Jung (24)
Krishnamurti (17)
Leonardo (4)
Lideratge (16)
Maria (41)
Martí i Pol (21)
Mello (22)
Minerals (15)
Museu virtual (278)
Música clàssica (34)
Música popular (45)
Nadal (17)
Natura (141)
Panikkar (17)
Poemes (174)
Recomanacions de llibres (30)
Recomanacions de música (3)
Referents (3)
Religions (18)
Rembrandt (19)
Salms (15)
Sensibilitat (13)
Simmel (26)
Textos de referència (48)
Textos de saviesa (58)
Tiziano (6)
Torres-Garcia (6)
Valors (58)
Vinyoli (20)
Xarrups de pintura (49)

Segons la formulació tradicional, “l'Esperit Sant procedeix del Pare i el Fill, i juntament amb el Pare i el Fill és adorat i glorificat”, establint-se un nivell d'importància equivalent per a cada una de les tres persones de la Trinitat, sense jerarquia ni submissió entre ells, tal com passa en el procés de lideratge, en el que els seus tres components (líder, seguidors i visió) tenen la mateixa importància, no estan jerarquitzats.

Si utilitzem aquesta aproximació els deixebles no es poden relacionar directament amb la divinitat prescindint de la intermediació del mestre o profeta. O, més ben dit, els deixebles es relacionen amb la divinitat en la mesura en que també es relacionen amb el mestre o profeta. I la relació entre el mestre i els deixebles només s'entén en el marc de la relació simultània d'ambdós amb la visió divina (la divinitat com a visió proposada i encarnada pel mestre o profeta). El mestre o profeta es relaciona amb els deixebles de tal manera que els porta a accedir a la divinitat, i aquest accés és el que justifica la relació mestre-deixeble, el que dóna sentit a aquesta relació; la relació no s'estableix per ella mateixa sinó per accedir a la santedat, a la divinitat.

I de la mateixa manera que diem que sense líder no hi ha lideratge, podem dir que sense el mestre o profeta no hi ha dinàmica espiritual, no hi ha accés a la divinitat. I de la mateixa manera que diem que sense líder no hi ha visió, i que el líder la proposa i l'encarna en la seva autenticitat, podem dir que sense el Fill no s'arriba, no hi ha accés al Pare, Pare que el Fill encarna (i que només existeix en la mesura que el Fill l'encarna; podríem arribar a dir que no hi ha Pare sense Fill, tot i que el Fill no és el mateix que el Pare). Com diu Joan 14, 9-11: "Qui m'ha vist a mi ha vist el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? ¿No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les

Gallicant

Arxiu per dates

- ▶ 2017 (73)
 - ▶ de març (14)
 - ▶ de febrer (28)
 - ▶ de gener (31)

 - ▶ 2016 (224)
 - ▶ de desembre (31)
 - ▶ de novembre (30)
 - ▶ d'octubre (30)
 - ▶ de setembre (30)
 - ▶ d'agost (31)
 - ▶ de juliol (30)
 - ▶ de juny (30)
 - ▶ de gener (12)

 - ▼ 2015 (365)
 - ▶ de desembre (31)
 - ▶ de novembre (30)
 - ▶ d'octubre (31)
 - ▶ de setembre (30)
 - ▶ d'agost (31)
 - ▶ de juliol (31)
 - ▼ de juny (30)
- Cervell i ment
 Krishnamurti: Soledat
 Carta de Pere als cristians de Tàrraco
 Venim de l'Àfrica
 Focalitzant Van der
 Weyden: el Crist

paraules que jo us dic, no les dic pel meu compte. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: joestic en el Pare i el Pare està en mi." D'aquí la veneració pels "intermediaris", pels grans líders espirituals, pels grans mestres i profetes: són ells els qui ens mostren el rostre del Pare, són ells els que ens permeten accedir-hi.

Això permet una interpretació interessant de Joan 14, 6, quan es posa en boca de Jesús la frase "Ningú no arriba al Pare si no és per mi." Aquí no es faria referència a l'exclusivitat salvífica d'una determinada tradició (com de vegades s'interpreta), sinó que s'està dient quelcom relacionat amb el procés de lideratge espiritual. Dit barroerament: "No hi pot haver relació entre el Pare i els deixebles si no hi ha el Fill pel mig". Només la relació a tres bandes és operativa, només ella permet una dinàmica d'accés a la divinitat, d'alliberament, de salvació o de com se li vulgui dir. No és possible "saltar-se l'intermediari", perquè és l'intermediari qui fa possible l'accés del deixeble a la divinitat, o l'emanació de l'Esperit Sant (que ja hem vist que prové del Pare i del Fill, no només del Pare) sobre el deixeble.

5. Líders arquetípics i universalitat trinitària

L'estructura trinitària del procés espiritual no té perquè ser exclusiva de la tradició cristiana; no serà estrany que aparegui en altres dinàmiques de lideratge espiritual. En el cas cristià, Jesús assumeix el paper del Fill (després seran els apòstols els que miraran de transmetre aquesta dinàmica de generació en generació), i l'Església representa el conjunt dels deixebles; Déu, Jesús i l'Església ocupen els tres vèrtexs. En la tradició jueva, el triangle seria Jahveh - Moisès - el poble d'Israel; en la tradició islàmica, Al·lah -

Weyden: El Crist

La bellesa de la natura

Paleolític III

L'heroi

El present i la història

Detalls de Masaccio

Tosques

Focalitzant Van der

Weyden: Maria

Paleolític II

Profetes de Michelangelo

Contra l'antiindividualisme

Krishnamurti: Maduresa

Auto-coneixement i auto-
consciència

Paleolític I

Funció de la mitologia

Lideratge espiritual

Els més alts propòsits

Visió amb propòsit

La Mare de Déu i el Nen

Doble naturalesa del
símbol

Escoltar

Zurbarán: Intemporalitat

Recomanacions de

novel·les

Equilibri

Dues cares de Déu

Atis

▶ de maig (31)

▶ d'abril (30)

▶ de març (31)

▶ de febrer (28)

▶ de gener (31)

▶ 2014 (306)

▶ de desembre (31)

▶ de novembre (30)

▶ d'octubre (31)

▶ de setembre (28)

▶ d'agost (18)

▶ de juliol (11)

▶ de juny (20)

▶ de maig (17)

▶ d'abril (30)

▶ de març (31)

▶ de febrer (28)

▶ de gener (31)

▶ 2013 (259)

▶ de desembre (31)

Muhammad - la Umma; en la buddhista, Nirvana - Buddha - la Sangha. Sempre la interrelació entre el grup de deixebles (Israel, Sangha, Església, Umma), el líder espiritual primigeni de la tradició (Moisès, Buddha, Jesús, Muhammad) i l'aspiració, la visió, la "realitat altra" a assolir (la divinitat; el Regne del Cel; el paradís; la salvació; la plenitud; la unitat; el Pare, que també és Mare. [Aquesta visió de Déu com a Mare (ben proposada a casa nostra per l'estimat Joan Cassanyes) es mostra en la tradició en l'estreta associació del Pare amb la Saviesa, associació precedent a la creació del món, procés en el qual la Saviesa participa (afortunadament; el Pare, sol, de vegades és una mica brutal, poc delicat). Aquesta Saviesa queda reflectida, transferida, representada per Maria, la Mare de Déu (*Theotokós*), tal com subratlla Carl Gustav Jung al seu text tardà "Resposta a Job" (*del que podeu trobar una versió en català en aquest mateix blog*), part del qual està dedicat al dogma de la Immaculada Concepció de Maria, el més recent dels dogmes catòlics, el que tanca el cercle de la dogmàtica catòlica)].

Fruit del procés de lideratge espiritual, el deixeble no només pot accedir al Nirvana, sinó que pot esdevenir ell mateix líder espiritual; es pot transformar en rabí, en apòstol, en bodhisattva, en algú dedicat a ajudar als altres a fer aquest mateix procés i, en la mesura que ho aconsegueix, encara que ho faci per delegació, per successió, per adhesió al líder originari, en nom del mestre primigeni de la seva tradició, esdevé ell mateix líder espiritual, compartint amb el Fill del paper de mestre, esdevenint encarnació i presència del Fill per dinamitzar nous processos de transformació espiritual.

La trinitat reflectiria doncs una dinàmica general de la vida espiritual, la dinàmica del lideratge espiritual. Això permet entendre

- ▶ de novembre (23)
- ▶ d'octubre (11)
- ▶ de setembre (26)
- ▶ d'agost (26)
- ▶ de juliol (17)
- ▶ de juny (23)
- ▶ de maig (23)
- ▶ d'abril (21)
- ▶ de març (21)
- ▶ de febrer (17)
- ▶ de gener (20)

- ▶ 2012 (206)
- ▶ de desembre (14)
- ▶ de novembre (19)
- ▶ d'octubre (21)
- ▶ de setembre (15)
- ▶ d'agost (13)
- ▶ de juliol (17)
- ▶ de juny (13)
- ▶ de maig (23)
- ▶ d'abril (26)
- ▶ de març (13)
- ▶ de febrer (20)
- ▶ de gener (12)

- ▶ 2011 (213)
- ▶ de desembre (14)
- ▶ de novembre (14)
- ▶ d'octubre (19)
- ▶ de setembre (12)
- ▶ d'agost (23)
- ▶ de juliol (19)
- ▶ de juny (12)
- ▶ de maig (16)
- ▶ d'abril (25)
- ▶ de març (22)
- ▶ de febrer (17)
- ▶ de gener (20)

- ▶ 2010 (228)
- ▶ de desembre (17)
- ▶ de novembre (17)
- ▶ d'octubre (14)
- ▶ de setembre (15)
- ▶ d'agost (21)
- ▶ de juliol (19)
- ▶ de juny (28)
- ▶ de maig (23)
- ▶ d'abril (25)

lideratge espiritual. Això permet entendre millor perquè Moisès, el Buddha, Jesús o Muhammad semblen dissenyats i presentats com a models arquetípics del líder. Diferents entre ells, amb accents peculiars (Moisès més orientat a l'establiment de normes per a regular la vida personal i col·lectiva, el Buddha més centrat en la problemàtica del sofriment humà i la possibilitat d'alliberar-se'n, Jesús més exigent i orientat a l'ideal, Muhammad més realista i tenint més en compte la condició humana) però tots ells jugant un paper similar dins de les dinàmiques de lideratge espiritual.

(intervenció inicial de Raimon Ribera a la sessió dels "Diàlegs de Pedralbes" de l'Ajuntament de Barcelona i Fragmenta Editorial sobre Espiritualitat i lideratge celebrada l'11 de juny de 2015 al Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes, juntament amb Àngel Castiñeira i amb moderació de Francesc Torralba)

Envia per correu electrònic [BlogThis!](#) Comparteix a [Twitter](#) [Comparteix a Facebook](#) [Comparteix a Pinterest](#)
 Etiquetes de comentaris: [Escrits Rai](#)

Cap comentari:

[Publica un comentari a l'entrada](#)

[Entrada més recent](#) [Pàgina](#) [Entrada més antiga](#)
[d'inici](#)

Subscriure's a: [Comentaris del missatge \(Atom\)](#)